

НАШЕ МІСЦЕ В КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Еге-ж, не вже не те що Елмонтон тихий, спокійний з його фармерським характером — це Торонто. Людне, гамірне, окурене димом фабрик, збите в один тісний блок, обмотане ланцями індустрії, долодне, понуре, несправитне — Торонто. Все тут крутиться мов у машині випойковій на дождий на нього обвозяк. Кожна людина, це частина цієї величезної індустріальної машини.

Все спить, глане невидимою силою тої машини, щоб кожну частинку, своєї енергії принести на її жертвину. І тишиться невимовно, коли цей всемогутній золотий божок зводить "не погордити" його мизами, та приймає "ласкаво" в нутро своєї хранини. Але горе тим, що не можуть допроситись тої ласки. Ці скитаються попіл брамами фабрик, та попіл вікнами рокишних реставрацій, ласо споглядаючи на овочі своєї власної праці, які відділені від них правом закону. Ці сірі, брудні, погорблені постаті резервуарів рабів, які своєю присутністю підганяють працюючих своїх товаришів, з виразом дикої рослинки на лиці ходять цілкими сотнями вулицями міста, самі не розуміючи чого і по що.

Тут їх охоплює неначе якийсь рішучий боевий запал, сходяться в купу, спішно обговорюють невідрадне своє коло, і немов на часок ступають на правильний шлях, ухвалюють резолюції, кладуть свої ріжкі домагання, напірають на місця влади, щоб ці бради на себе тягар їхнього прохачування, — а ту знова розвивають канадійський прапор і парадують містом, покивають на панів пальцями в черевіках.

Аж серце стискається, коли бачиш таку розсіяність та брак орієнтації. За своє тяжке положення винують всіх, тільки не правдивих винуватців.

Тут винні всякі організації робітничі, винні навіть кому-

ністи, котрі в дійсності одні тільки це питання представляють в правдивім світі, все і вводи висувають його не перше місце, та одинокі вони в будуччині зможуть йому заридити. Так "всему вина свекруха!"

За те дійсний винуватник спить собі найспокійніше, пережовуючи овочі чужої праці.

Дивись на це все і моторошно стає на душі. — Тут мимоволі кризь сціплені зуби тишиться немов питання, немов докір: "І коли-ж ти прозриш, мій любий, сердечний товаришу? Коли-ж ти зможеш пізнати свого дійсного ворога, який так зручно потрафити кидати тебе проти такого-ж самого, як і ти, раба? Коли-ж ти вже раз сфрмуєш свої тверді кроки в сторону рокишних палат своїх гроби-телів і зметеш із лица землі це неуждене кодро кровопійців та збудуєш новий світ життя для себе і дітей своїх?"

І чи знає історія такий випадок, де-б одинцем люде успіли щось собі вибороти? Ні, цього не було! Сильна робітничая організація може тільки це зробити, а нею є **Комуністична Партія Канади**. Там, і тільки там місце і вихід безробітним із цього колекольного положення...

Однак до неї треба належати, зміняти її ряди, старатися розвинути її по всіх закутках Канади, держатися її правильної плятформи, захоплювати її впливом всіх тих, що чують на своїй спині залізну пугу буржуазної влади.

Іншого виходу нема! — а коли є — так де він?.. Приплив нових емігрантів, які щоденно напливають тисячами, певно не полішить долі безробітних. Це хитрий маневр буржуазної політики, щоб знизити життєвий урвень в роботничій класі. Так це не вихід. Шлях до порятунку вказує нам тільки Комуністична Партія Канади.

Ідім же її на зустріч.

Робкор.

РОБІТНИЧИЙ ЧАСОПИС, ЦЕ ДУХОВИЙ КОРМ РОБІТНИКА.

Місяць май є місяцем пролетарської весни. В день 1. мая всевітній пролетаріят підрхоує свої ряди, збільшує їх і заохочує та загартовує себе до майбутнього бою з нена-ситуім капіталом, котрий скорше чи пізніше мусить відбутися. Та не тільки підрхоує пролетаріят свої ряди, але в цей день його найбільшим завданням є поширити між робітничеством одинокі робітничу зброю, якою в цих часах є робітничая преса, яка голо-сить правду між поневоленими і висвітлює робітничі за-лиди та недостатки та вказує пра-вильні шлях боротьби з ви-зиском. Робітничий часопис є змогом і серцем робітника і робітничі, він є тим духовим кормом, без якого свідомий робітник не може жити.

Таким часописом для українського робітництва в Канаді є "Українські Робітничі Вісті", котрі ось вже поверх п'ять літ видаються за робітничо-фар-мєрські центи і за їх центи служать тільки працюючій класі вагалі, а українському робітничтву і бідному фармерству в Канаді зокрема.

Чим є "Українські Робітничі Вісті" для нас робітників? Чи можемо ми, як свідоме робітничтво, бути без своєї га-зети "У.Р.В." в теперішніх ча-сі? Як скажу, що ні і сто раз ні! Я читаю "У.Р.В." від 1919 ро-ку. Читав її до того часу ро-бітничі газети, але не був по-стійним передплатником жад-ної робітничої газети, а тільки купував на "стендах". Купував не тільки робітничі, але і ріж-ні жовто-блакитні рептильки, як "У.Г." і "К.Ф.". І коли я рі-вняв робітничу газету з тими рептильками, то дої я прихо-див до переконання, що тільки робітничая газета боронить робітничтво. І з них я полю-бив робітничу газету "У.Р.В." і від тоді став її передплатни-ком. А зі своєї тісної хатинки вивім мітлого та дрібнобурж-уазне сміття, ті рептильки, ко-трі вічно старались тримати нас у темноті, котрі замість вказувати нам на корін нашо-го лиха, казали молитись бо-гу і хилити голову по рабські перед всемогутніми божками капіталу, казали нам мовчати, бо ми "в гостях".

І коли я збувся цього сміття з хати і до моєї закуреної ха-тинки почали заходити "У.Р. В.", тоді я немов пробудився з довгого сну, я зрозумів сам себе, зрозумів куди я маю на-лежати. Чим більше я читав, тим більше мент світ отворю-вався. "У.Р.В." розяснили мені мое гірке положення, розясни-ли мені те, чого я шукав рокам і не міг знати, розкрили передомною книгу життя і му-дрости, вказали мені, чому па-нує кривда і поневоленість ро-бітничої класи. "У.Р.В." не ка-зали мені молитись і хилити голову по рабські перед па-нами, а закликали мене і всіх поневоленних до боротьби по- винизку і гнету, казали мені підняти голову до гори і сто-яти бодро і сильно перед сво-їм ворогом. "У.Р.В." вказують працюючій класі правильний шлях боротьби за поліпшення свого і своїх дітей життя. І я тепер не був би одної хвилини без "У.Р.В." Я їдучи до праці беру з собою "У.Р.В." в кише-ню і в поудне, коли обідаю, підкріплюю свої сили до пра-ці, заразом читаю "У.Р.В." і підкріплюю себе духовим кор-мом.

Та не тільки для мене од-ного цінні "У.Р.В." Вони цінні для всего українського робіт-ництва і фармерства. "У.Р.В." організують нас в одну мо-гутню сімю; на сторінках "У.Р.В." ми порозуміваємося між собою по цілках канадійських

просторах; на сторінках "У.Р. В." ми вилизаємо свої злиді і шукаємо правильного шля-ху, щоб виратис з цього раб-ського положення. Але на-жалє є ще багато робітників і фармерів, що не читають "У.Р.В.", що не мають в себе до-ма цього широго порядника і товариша та блякують в пітмі між землею і облаками, шука-ють того, чого і я колись шу-кав і не міг знайти, доки не почав читати "У.Р.В." І моя порада на це тим, що ще не мають "У.Р.В." така: ставайте передплатниками цього часо-пису! Заохочуйте і свого су-сїда до читання "Укр. Роб. Вістей", а тоді знайдете той скарб, ко-трого шукають всі поневолені. "Укр. Роб. Вісті" заклика-ють нас в місяці маю до збіль-шення наших рядів, заклика-ють нас, щоб приєднати 2,000 нових передплатників в цім мі-сяці. І ми повинні це сповнити. Не тільки 2,000, але ми повинні це число подвоїти. "У.Р.В." повинні дістати два рази по 2,000 передплатників. Чому-ж би ми не сповнили заклику на-шої преси? Ні! Я вірю, що з кінцем місяця мая буде пи-шати великими буквами на сто-рінці "У.Р.В.": Робітники і фармері сповнили свій обя-взок в місяці маю! 2,000 нових передплатників "У.Р.В." це 2,000 нових молодих воїв в пролетарських рядах!

Тож до праці товариші! Візьмімся за діло з вірою в по-бїду, а тоді вийдемо побід-никами. Нехай наші вороги патріотичного покою з "У.Г." і "К.Ф." і ни, казаться, не-хай їм сниться, що большевик блякує по Канаді з торбою большевицьких грошей, нехай вони дуріють зі своєю пи-саною, бо вони вже чують, як над їх долею кракє ворона, а перед нами будучність. Ми ще мооді, але ростемо не діями, а гонимими.

Нехай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

Нехай живе солідарність робітництва і бідного фар-мерства в Канаді!

Всі робітничі організації при Укр. Роб. Домі, сформува-ли майський комітет, який ве-де майську кампанію допомо-гі робітничій пресі. До комі-тету увійшли по три представ-ники від слїдующих організа-цій: від відділу У.С. Р.П.К., від відділу Секції Женщин-Робіт-ниць, Т. К. Саскатун, Саск.

КИЇВСЬКІ РОБІТНИКИ І ВЧЕНІ ПРОТИ ПУАНКАРЕ.

Нахабне і безліте втру-чання Пуанкаре у внутріш-ні справи С. Р. С. Р., яке ви-явилось в телеграмі до Чіє-рїна з приводу процесу "Цен-тра действия", викликало обу-рєння кїївських робітників, які весь час уважно слїдували за процесом, що викрив шпї-гуванську контрреволюційну пра-цю "внутрішніх емігрантів".

З неменшим обурєнням по-сталися до телеграм Пуан-каре й наукові кола Кїїва. Найвидатїші кїївські вчені висловили свій протест проти лицємерного аєступництва па-на Пуанкаре, який так підку-ється радїянськими ученими.

Академік Тутковський за-явив єпіробітничої РАТАУ та-ке: "втручання французького уряду, яке він поєсино бакан-ням наче-б то вляти під свій за-хист радїянських профєсорів, безглузде вже хоча-б тому, що зі всіх піддєсних лише Васи-ленко профєсор, крім нього се-ред піддєсних є в одиї при-ват-доцент Смірнов, а інші дуже далєк по своїй квали-фікації від науки. Пригїтєнені до справи "Центра действия" не можуть вивалити думку всієї радїянської профєсури, яка в своїй бїльшості щиро хоче пра-цювати на користь робітничо-сєлянської держави. Вагалі, про переслїдування наукових сил у радїянських рєспублїках не може бути й мови. З бо-жу єсправних вєчних праць "Центра действия" може ви-кликати лише обурєння".

Профєсор Круковский, під-крєслиючи лицємерство Пуан-каре, каже: "Я уважно слїду-ю за акордонною іп, зокрема, за французькою прєсою і мені добре відомо, в якому тяжкому стані знаходяться французькі наукові установи та лабораторії і як бїдують французькі вчені. Приклад відомий французський геолог Фабр У-мер у злиднїх й така відомє вчена як Кїурї зараз голодує. Тому погордлива заява Пуан-каре та його "гуманна" теле-грама може викликати лише у-смїшку. Стан вєчних у радї-янських рєспублїках значно крї-ше ніж у Франції, якою опї-кується пан Пуанкаре. Його телеграму не можна шпакє вважати, як проявом безмеж-ного цїпїзму. Справа "Центра действия" в нїякому разї не є судом над інтелїгенцією та профєсурою".

Подючи далї характеристи-ку піддєсних профєсор Круковский зазначає, що вчені уча-сники "Центра действия", ви-явили себе людьми а дуже об-меженим сїттоглядом, які ще до того слабо розбираться в економїчних питаннях. Теле-грама Пуанкаре профєсор Кру-ковский єхарактеризував шпї-ничним нахабним втручанням Пуанкаре у внутрішні справи С.Р.С.Р.

Профєсор Кримський і нео-дїмний секретар Всеукраїн-ської Академії Наук, заявив: "Я не уявляю собі ишої Украї-ни крім Радїянської".

Аналогічну заяву зробили й дрїуді видатїші вчені члєни Ака-дємії Наук.

Профєсор Дєлоє, який 30 р. керує катєдрою фізики та механїки, вважє, що Пуанкаре в своїх імперїалїстїчних ін-терєсах свїдомо перебільшує значіння купи кїївських профє-сорів, пригїтєних до відпові-дальности у справі "Центра действия", які навіть у кїїв-ськєму масштабї є третєроз-рядними науковими силами. Дєлоє каже, що Пуанкаре не мав візкого права втручати-ся в наші внутрішні справи. Ко-ли-б він щиро хотїв допомогти радїянській науці, то припий-би свою ворожу політику до С. Р.С.Р. В наслїдку його політи-ки ми тепер не маємо необі-дних наукових приладаїв, які ви-робляють у Франції. Профє-сор Дєлоє підкрєслав, що в Радїянському Союзї цілком в протїлєжність буржуазному За-ходню проводяться зараз вели-чезна педагогїчна праця, при-чому кожний має можливість вивчити свою творчість, діста-ючи величезне задоволення в бесукупїньому факті наближен-ня науки до широкїх мас пра-цюючого люду.

Профєсор Платїков, прорек-тор Кїївського Полїтехїкуму, який прайде науково бїльш 25 рокїв, заявив, що нота Пуанка-ре є наслїдок прохання профє-сорів ємігрантів, товаришів під-судних у кїївському процесї. Ємігранти представили справу "Центра действия", як напад радїянської влади на профєсуру. Профєсор Платїков зазначає, що учасники кїївського процесу, вступивши на шлях політич-ної боротьби, вже через те саме втратили право на будь-яку о-борону. Профєсор Платїков вбачєє лицємерство Пуанкаре ще в тому факті, що він висту-пив під гаслом оборони науки в той час, як він відповіє катє-горичною відмовою на числен-ні прохання радїянської профє-сури про висїлку наукової лі-тератури та ріжких наукових приладаїв. "Це кращє за все, скажєє профєсор Платїков, до-водить неспїрїє та лицємер-ство телеграм Пуанкаре".

НАША ПРАВДА

Вийшло в Берліні число 2-3 за лютий і март "Нашої Прав-ди", однокого органу Кому-ністичної Партії Західної У-країни.

Опинившись під п'ятою польської шпїхти, населєня західних земель України жєє в страшних утєсках. Всї робіт-ничі газети заборонєно, а їх редакторів вкинує в тюрму. Все, що має тепєр українське робітничтво в Європі (поза границями Радїянської Украї-ни) з друкованого слова — це "Нашу Правду".

"Наша Правда", як орган Комуністичної Партії Західної України зовсім не подїбна до здуєених польською владою "Вперед", "Землі і Воли", "Новой Культурї". Тодї як перші двї були звичайними робітничо-сєлянськими газета-ми, що писали на тему дня, а "Нова Культуря" була проле-тарсько-лїтературним журна-лом — "Наша Правда" є чисто теоретичним комуністичним мї-сячником.

"Наша Правда" є тим жур-налом, який взявши до рук і переглянувши поверховно, пе-ресїчний робітник-читач ска-же: "сухий". Так, бо цей жур-нал видається вже для кому-ністїв.

Требє признати, що теоре-тично журнал видєржаний і з багатим ріжнородним змієтом. Здається, для Комуністичної Партії Західної України, для партії, на території якої відбу-ваються тепєр такі великі по-дії, требє було-б поступитися теорїєю для практики, тобто присвятити бїльше мїсяця о-світлюванню сучасних подїв на землях Західної України.

Змієт журналу слїдующий: "П'ять років Комуністичного Інтєрнаціоналу" — Ольга Ле-вицка; "Рєволюція, горожан-ська війна і зброїне повстан-ня" (стаття написана на під-ставї творів Лєніна) — П. Ку-ликівський; "Лєнін і сєлян-ство" — С. Павлівський; "Дєнї вїмки з творів Лєніна"; "Від саботажу до соціальної рєво-люції" — О. Іванович; "На фронтї пролетарської бороть-би" (мїжнародний огляд робіт-ничого руху); "Документи і матеріали".

Не будемо заєстановлятис-я на поодинокїх статтях, бо це забрало-б багато мїсяця. Стат-ті цікаві і їх повинні пере-читати кожний свїдомий робіт-ник. Особливо заслуєє на ува-гу стаття т. О. Івановича "Від саботажу до соціальної

ЯКА РІЖНИЦЯ МІЖ НАМИ А НИМИ?

"Український Голос" стара-ється вирвати всіх греко-като-ликів спід влади греко-като-лицького єпископа Будики, а передає її під владу сирїй-ського патріарха Германоса.

Що це значить?

Це значить, що "У.Г." стар-ється перевертати україн-ських греко-католиків на пра-вославних.

Чому?

Щоби створити собі жолу-бець, до якого мали-б доступ всі українські патріотичні лі-нїчки, котрі хотять жити, а не хотять чесно і совісно праць-овати на удєржання себе самїх.

Що-ж з цього виходить?

Повстають ворожі антаго-нізми між українськими фар-мерами і робітниками, прова-дяться сектансько-рєлігїйна боротьба, припинюється осві-та і поступ серед українсько-го робітництва і фармерства, а з цієї підлої роботи корист-є наші найбільший ворог — темнота.

Завданням "У.Г." є, — шп-рити між працюючими масами темноту і роздор. Лише з тем-них і розєднаних робітників і фармерів можна здирати їх на ліво й право ріжним бурж-уазним політичним партїям.

Які-ж наші завдання?

Ми не відібраємо рєлігїй-них переконань від нікого. Ми старєємося знищити ворожі настрої серед працюючих, знищити сектанську боротьбу між робітничою класєю, зни-щити темноту серед робітнич-ої класи, вирвати україн-ських робітників і фармерів спід впливу ріжних шарла-танів-крутів, з'єднати украї-нську працюючу класю в одну сильну пролетарську сімю, о-свідомити її і вивести на пра-вильний шлях до поступу — до освободження із кіхтїв тем-нот, невідінцивта і експлоа-тації.

Такі, в коротці наші завдан-ня.

Яка ріжниця між нашим, а "патріотичним" протєстом?

"Патріоти" протєстували, а-бо лізали порогі тим, що від-дали Західну Україну на пота-лу польській і румунській бур-жуазії.

"Патріоти" також ніколи не протєстували проти насиль-ств буржуазії над працюючими масами. Вони не протєстували, а лише просили, щоб ви-рїшити галицькє питання.

Коди галицькє питання ви-рїшили, то "патріоти" стали спокійними, а навіть пішли й на службу польським катам.

Ми не протєстували перед ними, що віддали Західну У-країну катам, ані не просили, щоб "могутчі" вирїшували справу Західної України.

Ми признаємо і віримо, що справу освободження, кого-б воно не було, мають рішати самі поневолені, а не хтєсь инший.

"Освободження" робітників має бути ділом самих робіт-ників!

А коли ми протєстували, то протєстували проти насиль-ства буржуазії над нашими то-варишами і братами по праці і по нужді. І протєстували ми не перед катами, а перед вели-кою робітничою сімєю — всє-світньою робітничою класєю.

Це повинно-б бути ясно.

Наша газета — "Укр. Роб. Вісті" — оголошує на пер-шій сторінці мїтінги, лекції, представлення, концерти і про-че, що дає здоровий корм для робітника і робітничі.

"Укр. Голос" оголошує на першій сторінці богослужєня в православної церкви, що ви-ває і затрєкоє ум робітника та відтінає його від освіти і поступу.

З ЧЕСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

ПРАГА, 11. квітня. — Посол Прикарпатської України, кому-ніст Гаті, що виступив у чєхос-ловаському парламенті, зазна-чив, що Прикарпатська Украї-на до цього часу не одержала автономії, передбачєної Сєн-жирьменською угодою. Кон-ституція — сказав він — га-рантує утворєння в Прикарпат-ській Україні союму, перед яким є відповідальний губернатор. Однакє соїмю до цього часу не вибрано, а через це в країні па-нує свавїлля.

Чеський уряд веде там кільо-няльну економїчну політику. В аграрній політиці він теж керується колїонїзаторськими тенденціями. У той час, як мї-сєсовому населєнню передані три тисячї дєсятїв, лєгїонерам передані для колїонїзації 12,000 дєсятїв.

Прикарпатські робітники і сєлянє вважають за життєвє завдання експропрїяцію помі-щїцької землі та встановлення політичного й економїчного звязку із Союзом Радїянських Соціалїстичних Рєспублїк.

Народні маси не хочуть пе-рєйти на стан поневоленої Індїї, а беруть приклад з Ірлєндїї та зуміють досагги виво-лення рєволюційним шляхом.

Провідних комуністичной фракції Шмераль, зазначивши зрїєст — опозиції національних меншностей у Чєхословаччинї — Німцїв, Польяків, Мадярїв, та прикарпатських Українцїв, за-пропонував передати управлін-ня Прикарпатської України ра-дам робітничих та сєлянських дєпутатів.

Український Голос

виступає проти всего робітничого, служать пануючій класї.

"Укр. Роб. Вісті" виступа-ють проти всего злодійського, проти рабунку і визиску, а все і всюда обороняють лише поневолену робітничу класю.

Ось така ріжниця між нами, а ними!

Дранак.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТЕАТРАЛЬ-НИХ КРУЖКІВ.

В редакції "Укр. Роб. Ві-стї" продає ся цікава книжка п. н.:

ПЕРЕД БУРЕЮ

Є се драма на чотири дії, яка малює боротьбу робітників в Росїє за часів керєнщини, на передодні пролетарської рєволюції. Тому вона і називаєтє ся "Перед Бурею". Драма єє надаєтє ся до вистав.

Цїна примїрка 35 п.

Замовленя шлїть сєйчас же на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

ТОВАРИШКО! ТОВАРИШУ!

З "Українських Робітничих Вістей" ви довідаетесь про світові політичї подїї, про робітничий всевітній рух. Але вам треба також читати дещо бїль-ше з області науки, лїтератури. Тому, передплатїть собі двотижневий ілюстрований журнал

"РОБІТНИЦЮ"

що ширить класову освіту і знання науки. Матє-ріал однаково цїнний так для робітниць, як і для робітників. Рїчна передплата \$1.50, пїврїчна 80 п.

Ширїть "Робітницю" скрізь! Передплатуйте і зби-райте передплату від инших!

Адресуйте так:

THE WORKINGWOMAN
UKRAINIAN LABOR TEMPLE
Cor. Pritchard and McGregor Sts., — Winnipeg, Man.